

ความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นใน จังหวัดนนทบุรี*

PEOPLE'S POLITICAL TRUST TOWARDS LOCAL POLITICIANS IN NONTHABURI PROVINCE

ไพบุณย์ สุขเจตณี, ยุทธนา ปราณีต, สุรพล สุธะพรหม

Piboon Sukajatanee, Yuttana Praneet, Surapon Suyaprom

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding Author E-mail: Piboon2493@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 400 คน จากประชาชน จำนวน 910,789 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความไว้วางใจทางการเมืองต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมนักการเมือง ($\bar{X}=3.62$) ด้านนโยบาย ($\bar{X}=3.59$) ด้านการบริหารงานของท้องถิ่น (อปท.) ($\bar{X}=3.51$) และด้านการสื่อสารทางการเมือง ($\bar{X}=3.44$) ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความไว้วางใจทางการเมือง; ประชาชน; นักการเมืองระดับท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research were: to study people's political trust towards local politicians in Nonthaburi Province The mixed research methodology was used in the study. The data were collected from 400 samples in Nonthaburi Province by; 1) structural interviews, 2) rating- scale questionnaire, and 3) assessment form. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, confirmatory analysis, and content analysis. The results of the study were found that: People's political trust towards local politicians in Nonthaburi Province Overall, it is in the high level ($\bar{X}= 3.54$) when considered in order of average by highest to lowest such as politic behavior ($\bar{X}= 3.62$) policy

($\bar{X}$ = 3.59) local administration ($\bar{X}$ = 3.51) and political communication ($\bar{X}$ = 3.44) respectively.

Keywords: Political Trust; People; Local Politicians

บทนำ

การปกครองท้องถิ่นคือรากฐานของประชาธิปไตย เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันบันชีสอนทางการเมือง การปกครอง ให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนรู้สึกว่าได้มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีส่วนได้เสียในการปกครอง การบริหารท้องถิ่น อันนำมาซึ่งความเลื่อมใสและศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตยในที่สุด (ชูศักดิ์ เทียงตรง, 2518) คือ การที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครอง โดยการเลือกตัวแทนของตนเองที่ผ่านกระบวนการเลือกตั้ง มาเพื่อเป็นผู้บริหารและรับผิดชอบ แก้ปัญหาให้กับประชาชนในท้องถิ่น โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากประชาชน ขณะเดียวกันการเมืองประชาธิปไตยแบบตัวแทนอยู่ในภาวะวิกฤติและถูกมองว่าไม่สามารถสร้างความไว้วางใจหรือความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะในแง่ของการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนซึ่งมีมากขึ้นเรื่อยๆ (Aberbach & Walker, 1970; Luhmann, 1979)

จากการศึกษา การพัฒนาบทบาทและหน้าที่ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดนนทบุรี พบว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องประสบกับปัญหาความขัดแย้ง ความเป็นอิสระและพัฒนาการเป็นไปอย่างเชื่องช้า ไม่สามารถเข้าถึงประชาชน และประชาชนขาดการมีส่วนร่วม ทั้งเรื่องความรู้ การเข้าใจของภาครัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำงานร่วมกับประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการยอมรับและได้รับความร่วมมือจากฝ่ายต่าง ๆ ในการมอบหมายภารกิจที่ต้องการการมีส่วนร่วมจากประชาชน องค์การที่เป็นที่ยอมรับของบุคคลทั้งหลายทั้งภายในและภายนอกระหว่างหน่วยงาน หรือแม้กระทั่งการขอความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ มีเรื่องผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องทำให้การควบคุมสั่งการขาดความโปร่งใสในการทำงาน การกระจายอำนาจยังไม่เพียงพอ ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วม (จริยา มหายศนันท์, 2558)

ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในระดับองค์การบริหารส่วนตำบล” ที่น่าจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงการสนับสนุนของประชาชนที่มีต่อระบอบประชาธิปไตยไทย ได้อันจะนำไปสู่ความชอบธรรมของตำแหน่งผู้นำทางการเมือง รวมทั้งความมีเสถียรภาพของระบบการเมืองได้เป็นอย่างดีเพราะ หากประชาชนเกิดความไม่เชื่อมั่นหรือความไม่ไว้วางใจ ต่อการทำงานของรัฐบาลท้องถิ่นในระดับที่สูงพอ ก็อาจจะนำไปสู่ความไม่พอใจที่เพิ่มขึ้นจนส่งผลให้เกิดความรุนแรงทางการเมืองได้เห็นได้จากการแสดงถึงความต้องการหรือการเรียกร้องของประชาชนผ่านระบอบประชาธิปไตยทางตรงมากขึ้น และการเข้าร่วมทางการเมืองแบบรุนแรงอื่นๆ (Kornhauser, 1960) ดังที่ปรากฏปัญหาความขัดแย้งในเรื่องนโยบายการพัฒนาชุมชน

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่โปร่งใสเกิดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ปัญหาความไม่เข้าใจกฎหมายของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ปัญหาความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหาร ส่วนตำบลกับหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น (จิตพล กาญจนกิจ, 2545)

การทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประชาชนขาดความไว้วางใจและเชื่อมั่นนักการเมือง จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่าเกิดจากสาเหตุดังนี้ สาเหตุที่ 1 การทุจริตใน อปท. เกิดจากปัญหาด้านงบประมาณ การทำบัญชี การจัดซื้อจัดจ้างและการเงินการคลัง จากการที่ อปท. ละเลยไม่ปฏิบัติหรือไม่ทำตามระเบียบฯ สาเหตุที่ 2 การทุจริตใน อปท. ที่เกิดจากตัวบุคคล โดยผู้บริหารท้องถิ่นและพนักงานท้องถิ่นบางส่วนได้ใช้ตำแหน่งของตนแสวงหาประโยชน์ เช่น การเก็บรายได้แล้วไม่ส่งคลัง หรือมีการแก้ไขหลักฐานการเงิน การจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการเรียกเงินตอบแทนแลกกับตำแหน่งที่สอบบรรจุ การโยกย้าย การแต่งตั้งการเลื่อนตำแหน่ง นอกจากนี้บุคลากรในท้องถิ่นทั้งผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น มีญาติหรือพวกพ้องเป็นผู้รับเหมา เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับตนเอง และกลุ่มเครือข่าย สาเหตุที่ 3 การประชาสัมพันธ์ที่ขาดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารหรือการใช้ช่องทางชี้แจงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของ อปท. โดย อปท. ต้องมีวิธีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับรู้ ทั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ สาเหตุที่ 4 การทุจริตใน อปท. ที่เกิดการขาดความรู้ความเข้าใจและขาดคุณธรรมจริยธรรม โดยมีบาง อปท. ที่มีขนาดเล็ก และผู้บริหารท้องถิ่นและพนักงานท้องถิ่นมีพฤติกรรมแสวงหาผลประโยชน์โดยอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายแสดงให้เห็นถึงการไม่มีคุณธรรม จริยธรรม สาเหตุที่ 5 สาเหตุการทุจริตใน อปท. ที่เกิดจากช่องว่างของระเบียบและกฎหมายซึ่งเกิดจากช่องว่างกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่ยังไม่มี ความชัดเจนและมีความรัดกุมเพียงพอ อีกทั้งโครงสร้างของ อปท. ที่ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีความเข้มแข็งโดยไม่กำหนดวาระ (สมัย) การดำรงตำแหน่ง สาเหตุที่ 6 สภาพปัญหาและสาเหตุการทุจริตใน อปท. ที่เกิดจากการตรวจสอบขาดความหลากหลายในการตรวจสอบจากภาคส่วนต่างๆ สาเหตุที่ 7 สาเหตุการทุจริตใน อปท. ที่เกิดจากอำนาจบารมี อิทธิพลท้องถิ่นจากการศึกษา พบว่า ใน อปท. บางแห่ง ยังมีอิทธิพลหรืออำนาจที่ส่งผลให้เกิดการทุจริตได้ โดยเฉพาะอิทธิพลและอำนาจของฝ่ายการเมืองที่ครอบงำหรือสามารถให้คุณให้โทษต่อเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการท้องถิ่นตลอดจนการใช้อิทธิพลข่มขู่หรือกีดกันผู้เสนอรายการอื่นๆ การบีบบังคับให้มีส่วนเกี่ยวข้องตวรจรับงานโครงการต่างๆ ตลอดจนบางครั้งประชาชนในท้องถิ่นไม่กล้าที่จะให้การเป็นพยานเพื่อเอาผิดกับผู้ทุจริตและส่วนหนึ่งกับวัฒนธรรมที่ฝังรากลึกจิตใจคนในสังคมไทย มานาน เช่น ความเกรงกลัวอิทธิพล การนับถือผู้มีบารมี การสำนึกบุญคุณของผู้มีพระคุณสิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้บริหารท้องถิ่นใช้อำนาจหน้าที่การทำงานในการแสวงหาผลประโยชน์

ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจและไว้วางใจในการเมือง เพื่อประชาชนจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยการเก็บข้อมูลจากการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) จากประชาชนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านทั้ง 6 อำเภอ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่ม ประกอบด้วย อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง และ อำเภอไทรน้อย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้ง ตามทะเบียนบ้านทั้ง 6 อำเภอ จำนวน 400 คน ประกอบด้วย อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง และ อำเภอไทรน้อย จำนวน 992,850 คน (จังหวัดนนทบุรีในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยเป็นทั่วไป พ.ศ.2562 จากการคำนวณตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1967)

เครื่องมือจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ ข้อมูลปฐมภูมิ คือ จากพระไตรปิฎกและข้อมูลทุติยภูมิ โดยศึกษาจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามปลายปิด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด แบบเลือกตอบเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ทราบคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด เกี่ยวกับความไว้วางใจทางการเมืองที่มีผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย 4 ประเด็น ดังนี้คือ 1) ด้านพฤติกรรมนัการเมือง 2) ด้านนโยบาย 3) ด้านการสื่อสารทางการเมือง และ 4) ด้านการบริหารงานของท้องถิ่น (อปท.) จำนวน 20 ข้อ

จากนั้น นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสังคมศาสตร์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศหญิง จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 62.3 มีอายุ จำนวน 59 ปี ขึ้นไป 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2, การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5, มีอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8, มีรายได้ 15,001-20,000 บาท จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5

2. ผลการวิเคราะห์ความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี โดยรวม (n=400)

ความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่น	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านพฤติกรรมนักการเมือง	3.62	0.76	มาก
2. ด้านนโยบาย	3.59	0.76	มาก
3. ด้านการสื่อสารทางการเมือง	3.44	0.82	มาก
4. ด้านการบริหารงานของท้องถิ่น (อปท.)	3.51	0.78	มาก
โดยรวม	3.54	0.72	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ประชาชนมีความไว้วางใจทางการเมืองต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.54) เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านพฤติกรรมนักการเมือง ($\bar{X}$ =3.62) รองลงมาได้แก่ ด้านนโยบาย ($\bar{X}$ =3.59) ด้านการบริหารงานของท้องถิ่น (อปท.) ($\bar{X}$ =3.51) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสื่อสารทางการเมือง ($\bar{X}$ =3.44) ตามลำดับ

ด้านพฤติกรรมนักการเมือง พบว่า ประชาชนมีความไว้วางใจทางการเมืองต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่า “นักการเมืองถือเป็นบุคคลสาธารณะ จึงต้องมีความรับผิดชอบมากกว่าปกติ ($\bar{X}$ =3.88)” รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “นักการเมืองท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อประชาชน ($\bar{X}$ =3.64)” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

คือ ข้อที่ว่า “นักการเมืองท้องถิ่นสำนักหรือมโนธรรมแห่งความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ($\bar{X}=3.48$)” ตามลำดับ

ด้านนโยบาย พบว่า ประชาชนมีความไว้วางใจทางการเมืองต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่า “การกำหนดนโยบายสะท้อนความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลในฐานะที่เป็นผู้แทนของประชาชน ($\bar{X}=3.61$)” รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “หลักในการกำหนดนโยบายการบริหารและพัฒนาที่สอดคล้องกับปัญหาในเขตพื้นที่ ($\bar{X}=3.60$)” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ว่า “นักการเมืองท้องถิ่นปฏิบัติตามนโยบายที่หาเสียงไว้ ($\bar{X}=3.54$)” ตามลำดับ

ด้านการสื่อสารทางการเมือง พบว่า ประชาชนมีความไว้วางใจทางการเมืองต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่า “นักการเมืองท้องถิ่นมีการสื่อสารทางการเมืองเป็นตัวกลางระหว่างประชาชนและรัฐบาล โดยเป็นช่องทางในการเสนอข้อมูลข่าวสารทางการเมืองต่างๆ ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจและนโยบายของรัฐบาลให้ประชาชนได้รับรู้ ($\bar{X}=3.51$)” รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “นักการเมืองท้องถิ่นมีการสื่อสารที่ดีกับประชาชน ($\bar{X}=3.49$)” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ว่า “นักการเมืองท้องถิ่นพูดจริงปฏิบัติจริงตามที่ได้หาเสียงไว้ ($\bar{X}=3.36$)” ตามลำดับ

ด้านการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) พบว่า ความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$) เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่า “การให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนอย่างมีคุณภาพ ($\bar{X}=3.58$)” รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ ($\bar{X}=3.53$)” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ว่า “การจัดสรรทรัพยากรสาธารณะ (รายได้จากภาษี) ($\bar{X}=3.44$)” ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

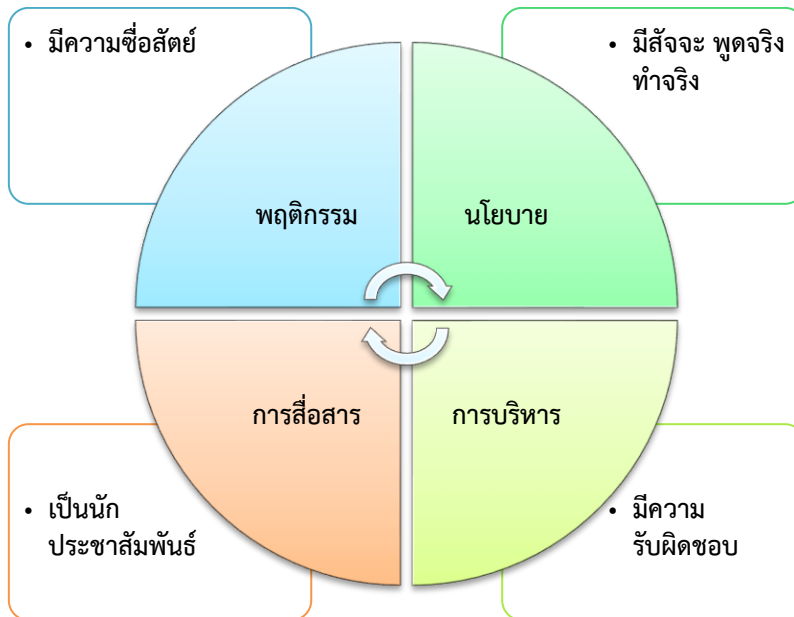
ความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามปัจจัย ดังต่อไปนี้

จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความไว้วางใจทางการเมืองต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรีอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนเห็นว่านักการเมืองถือเป็นบุคคลสาธารณะ จึงต้องมีความรับผิดชอบมากกว่าปกติ จะทำกิจกรรมที่ทำให้เกิดประเด็นที่ประชาชนรับรู้ได้ หรือบางครั้งผ่านสื่อต่างๆ ให้ประชาชนได้รับรู้ ซึ่งประชาชนจะคาดหวังกับนักการเมืองที่ตนเองเลือก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรินทร์ รongกลัด (2559) ได้วิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความไว้วางใจในองค์การการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ของพนักงานบริษัทผลิตเครื่องดื่มและอาหารแห่งหนึ่ง” ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับความไว้วางใจในองค์การ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การอยู่ในระดับสูง ด้านนโยบาย พบว่า อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนให้ความสำคัญกับคำมั่นสัญญาที่นักการเมืองได้หาเสียงไว้ ถ้านักการเมืองมีสัจจะทำได้อย่างที่หาเสียงไว้ประชาชนก็จะเกิดความไว้วางใจว่านักการเมืองที่ตนเลือกน่าเชื่อถือ พุดจริงทำจริง ลงเลือกตั้งเมื่อไหร่ ก็ไปลงคะแนนให้ นโยบายจะเป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางการทำงานของนักการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทราวดี ศรีบุญสม (2558) ได้วิจัยเรื่อง “ความไว้วางใจของสาธารณชนที่มีต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง” ปัจจัยที่ส่งผลทางบวกต่อความไว้วางใจของสาธารณชนที่มีต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเรียงตามค่าของสัมประสิทธิ์ ได้แก่ (1) การได้รับความรู้ของประชาชนในด้านการ ปกครองในระบอบประชาธิปไตย (2) กลไกในการ ตรวจสอบความโปร่งใสบริสุทธิ์ยุติธรรมของการเลือกตั้ง

ด้านการบริหารงานของท้องถิ่น (อปท.) พบว่า อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนต้องการนักการเมืองท้องถิ่นกับหน่วยงานท้องถิ่นทำงานไปด้วยกันไม่มีการแทรกแซงการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพงษ์ หนูดำ (2557) ได้วิจัยเรื่อง “ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลชองกับองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหน” ผลการศึกษาพบว่าระดับความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลชองอยู่ในระดับปานกลาง

องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “ความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชน ที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี” ได้องค์ความรู้จากการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

อธิบายได้ว่า ความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของนักการเมือง นโยบายของพรรคการเมืองที่นักการเมืองสังกัด การสื่อสารของนักการเมือง และการบริหารงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดย พฤติกรรมของนักการเมือง ต้องซื่อสัตย์ จริงใจ มีจิตสำนึกต่อหน้าที่ ให้ประชาชนรู้สึกอุ่นใจ เพราะเข้าใจ เข้าถึง ฟังได้ เป็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม นโยบายที่หาเสียงไว้ก็พยายามทำให้เป็นจริงได้มากที่สุด การสื่อสาร นักการเมืองระดับท้องถิ่นต้องลงพื้นที่ หาวิธีเข้าถึงทุกชุมชน รับรู้ปัญหาหาแนวทางแก้ไขหรือบรรเทาให้ ทำไม่ได้ก็พยายามหาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยเหลือแก้ปัญหา การบริหารงานท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่เข้าไปแทรกแซง การทำงาน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านพฤติกรรมนักรการเมือง นักรการเมืองท้องถิ่น ต้องปฏิบัติตนต่อหน้าที่และประชาชน และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ปฏิบัติตนตามกฎหมายข้อบังคับ
2. ด้านนโยบาย นักรการเมืองท้องถิ่น ต้องสื่อสารให้ประชาชนเข้าใจการดำเนินกิจกรรมโครงการต่างๆ ตามสถานการณ์ที่เป็นจริงไม่ทำให้ประชาชนเกิดข้อกังขา
3. ด้านการสื่อสาร นักรการเมืองท้องถิ่นต้องสื่อสารกับประชาชนให้หลากหลายช่องทาง และทันต่อสถานการณ์
4. ด้านการบริหารงานของท้องถิ่น นักรการเมืองท้องถิ่นต้องร่วมมือกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนของงานนโยบาย กิจกรรม โครงการที่ต้องรักษาผลประโยชน์ของประชาชน และส่วนรวม และไม่ลุแก่อำนาจ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ “ประสิทธิภาพการสื่อสารทางการเมืองของนักรการเมือง ในการนำเสนอนโยบายต่อประชาชน”
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ “แรงจูงใจในเลือกตัวแทนในการทำงานเพื่อประชาชน ของนักรการเมืองระดับท้องถิ่น”

เอกสารอ้างอิง

- จริยา มหายศนันท์ (2558). *การพัฒนาบทบาทและหน้าที่ในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- จักรพงษ์ หนูดำ. (2557). ความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลระหว่างองค์การ บริหารส่วนตำบลชองกับองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหน. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 3(1), 20.
- ชิตพล กาญจนกิจ. (2545). *ความไว้วางใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเมืองท้องถิ่นไทย : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบล*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศักดิ์ เทียงตรง. (2518). *การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภัทราวดี ศรีบุญสม. (2559). ความไว้วางใจของสาธารณชนที่มีต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง. *วารสารบัณฑิตศึกษา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 9(2), 45.
- วรินทร์ รongกลัด. (2559). *ความสัมพันธ์ระหว่างความไว้วางใจในองค์การ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ของพนักงานบริษัทผลิตเครื่องดื่มและอาหารแห่งหนึ่ง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Aberbach, J. D. & Walker, J. L. (1970). *Political Trust and Racial*. New York: Addison-Wesley.
- Kornhauser, W. (1960). *The Politics of Mass Society*. London: Routeledge and Kegan Paul.
- Luhmann, N. (1979). *Trust; And, Power: Two Works*. Wiley.
- Yamane, T. (1967). *Statistic: An Introductory Analysis*. New York: Harpen and Row.